

[Christophersen.]

stand, som en reduktion af de offentlige udgifter i det omfang vil føre med sig. Vi ved — jeg har selv påtaget mig den ulejlighed at analysere folkeskoleområdet — at det på en række væsentlige punkter vil føre til en fuldkommen maltraktering af vores uddannelsesvæsen, af vores sociale institutioner, det vil føre til en nedlæggelse af en lang, lang række kulturelle og andre samfundsmæssigt værdifulde institutioner. Jeg tror ikke, hr. Glistrup kan forlange, at de øvrige partier her i folketinget skal tage hans lovforslag spor alvorligt, før man fra fremskridtspartiets side omhyggeligt dokumenterer, for det første hvorledes man vil opnå disse besparelser, for det andet, at sådanne besparelser ikke fører til afgørende ændringer i de sociale balanceforhold, og en sådan dokumentation er vi i hvert fald ikke blevet præsenteret for i den tid, fremskridtspartiet nu har haft lejlighed til at udfolde sig. Vi har dette program af 5. november. Under den finanslovdebat, vi havde, havde fremskridtspartiet en ganske enestående chance for at fortælle folketinget, på hvilke områder det virkelig ønskede at begrænse de offentlige udgifter, men det udbytte, vi fik af indlæggene fra fremskridtspartiets side ved den lejlighed, var yderst magert i forhold til den enorme målsætning, man her har stillet op.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne komme med nogle rettelser til det, hr. Glistrup sagde for et øjeblik siden heroppefra.

Med hensyn til selve sagsforholdet omkring besparelserne på folkeskoleområdet tror jeg hr. Christophersen allerede har givet den nødvendige besked. Jeg kan godt gentage, at der manglede 1 mia kr., og dem har man så fundet ud af at man passende kunne spare ved at stryge rengøringen.

Med hensyn til det andet, forholdet til Ritzaus Bureau, har jeg været nede at sikre mig, at jeg intet forkert har opfattet i dette. Hr. Glistrup påstod over for statsministeren under en tv-diskussion, at der var sendt besked til Ritzaus Bureau, og det kunne statsministeren jo have sat sig ind i, sagde han. Dette var ikke tilfældet. Formanden ville formodentlig ikke tillade, at jeg brugte

den helt rette betegnelse for en sådan opførelse, så jeg skal nøjes med at sige, at det er løgnagtigt at optræde på den måde.

Formanden:

Og det er endda hårdt nok.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Formanden synes, det er hårdt nok, men det er vist sandt.

Må jeg derefter sige et par ord om dette med, at jeg i 1957 var enig i det, hr. Glistrup skrev. Nej, det var jeg ikke, og jeg er heller ikke enig i dag. Jeg når naturligvis heller ikke senere at blive enig i det, hr. Glistrup har sagt i dag.

Må jeg give et eksempel, også ved et citat fra bogen, for at fortælle, hvor fuldstændig uenig jeg på visse punkter var med hr. Glistrup, mens der er andre gode betragtninger i det. Det er hr. Glistrups betragtninger om, hvordan man skal bære sig ad over for parcelhusejerne. Her siger hr. Glistrup, at det ville være rimeligt, om man betalte 10 pct. i lejeværdi af sin villa, men ikke 10 pct. af den for lave ejendomsskyld, men 10 pct. af anskaffelsessummen reguleret op i forhold til stigningen i salgspriserne på villaer. Jeg vil til enhver tid være uenig i et så forrykt system, der ville drive villaejerne fra hus og hjem. Det var hr. Glistrup i 1957. På et sådant punkt vil jeg naturligvis ikke på noget tidspunkt kunne være enig med ham. Om hr. Glistrup har det samme standpunkt i dag, ved jeg ikke.

Må jeg så om det andet citat sige, at jeg tror, hr. Glistrup må have glemt, hvad han har sagt, og i hvert fald har han ikke hørt efter, hvad det var, jeg sagde. Så vidt jeg har forstået af den agitation, hr. Glistrup har drevet via tv og presse, og hvor han ellers har kunnet komme af sted med det, driver han en forretning, hvis hovedformål bl.a. skulle være at udnytte skattesystemet på en sådan måde, at folk fik nul eller en meget lille trækprocent. Jeg citerer igen fra bogen — og det er det, der er det uhyggelige ved det — at vi hidtil, indtil 1957, ikke havde haft eksempler på politikere, der forsøgte at udnytte skattesystemet til at favorisere grupper, som de kunne have en særlig personlig interesse i at stå sig godt med.

Jeg overlader til folketinget at bedømme,